

Július 18. - LÁTOGATÓK A CSALÁDI ÁHÍTATON

Családi kapcsolatok {ML 203}

„De ti választott nemzetek vagytok, királyi papság, szent nemzet, különleges nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” (Péter apostol I. levele 2,9) {ML 203.1}

Az apa a család papjaként mutatja be a családi oltárnál a reggeli és esti áldozatot: mielőtt munkába indul, gyűjtse maga köré gyermekeit, és fejét meghajtva Isten előtt, bízva őket mennyei Atyánk gondoskodására. Felesége és a gyermekei énekeljenek és imádkozzanak vele együtt! A napi munka végeztével családtagjainkkal együtt mondjunk köszönetet Istennek, imában és dicsérő énekben fejezzük ki hálánkat a nap folyamán tapasztalt isteni gondviselésért. Ne mulasszuk el nap mint nap összegyűjteni családunkat Isten oltára köré! (The Ministry of Healing, 392–393. o.) {ML 203.2}

Vendégeink kiszolgálása közben ne feledkezzünk meg Isten iránti kötelezettségeinkről! Az ima óráját semmilyen okból ne hanyagoljuk el. Ne beszélgessünk és ne vegyünk részt a szórakozásokban olyan sokáig, míg már túl fáradtak vagyunk ahhoz, hogy örülhessünk az áhítat idejének, hiszen így tökéletlen áldozatot mutatunk be Istennek. Az este egy korai órájában, amikor sietség nélkül és értelmesen imádkozhatunk, járuljunk Isten elé, és boldog, hálával teli dicséretben köszönjük meg áldásait. {ML 203.3}

Akik meglátogatnak bennünket, tapasztalják meg, hogy az ima ideje a nap legszentebb és legboldogabb órája. A családi áhítat felemelő befolyást gyakorol minden résztvevőre. Békességet és nyugalmat ad, s felüdíti a lelket. (Üzenet az ifjúságnak, 342. o.) {ML 203.4}

Bármilyen kicsi egy lámpa, ha állandóan ég, eszközül szolgálhat sok más lámpa meggyújtásához. Csodálatos lehetőségeket találhatunk, ha felhasználjuk a saját otthonunkban kínálkozó alkalmakat. Ha megnyitjuk szívünket és otthonunkat az élet isteni alapelvei előtt, akkor az életadó erő rajtunk keresztül áramlik mások felé. Otthonunkból gyógyító folyamok áradnak, amelyek életet, szépséget és bőséget visznek oda, ahol most inség uralkodik. (Bizonyoságtételek, VI. köt., 172. o.) {ML 203.5}